

B2

Artikler der ændrede verden

I en tid hvor svigtende læsersertal og annonceindtægter presser aviserne, minder bryggebo, journalist og forfatter Peter Christensen i sin nye bog om, hvorfor journalistikken stadig er hamrende vigtig. Side 4-5

Tommestokken fra Thorlakshus takker af

Efter 21 år på trapperne i Store Thorlakshus i Njalsgade strammer varmemester Leon Andreassen nu sit sidste vandør. Han har alt for travlt til at gå på arbejde

– Dem har jeg nogle stykker af efterhånden. De hænger ikke fremme eller noget. Jeg går efter at vinde dem, men bagefter betyder de ikke så meget.

KNAS MED KNÆENE

Leon Andreassen virker da også som en mand, der holder sig i form. Men et langt arbejdsliv med hårdt fysisk arbejde giver uundgåeligt patina på led og ligamenter.

– Jeg har haft nogle problemer med hjertet. Og mine knæ er heller ikke, hvad de har været. Det er oprindeligt en gammel sportsskade, fra da jeg spillede fodbold som ung. Men det udviklede sig til gigt, dengang jeg arbejdede som tømrer, fortæller han og uddyber:

– Jeg er udlært og har arbejdet som tømrer i 15 år. Senere var jeg specialarbejder i Københavns Havn, hvor jeg blandt andet gik og gravede huller, lagde asfalt og stod for forskelligt renligehold. Men det var hårdt for kroppen.

Til Leon Andreasens held blev der en stilling ledig som varmemester hos Ejendomsselskabet Norden, der sad tungt på boligmarkedet på Islands Brygge dengang. Hans bror arbejdede allerede i selskabet og lagde et godt ord ind for Leon hos inspektøren, der også kunne se fidusen i at få en udlært håndværker med på holdet.

– Så det var blandt andet min tømrerbaggrund, der fik mig ind. Den har bestemt

også været nyttig mange gange.

TIDERNE SKIFTER

Leon Andreassen blev en del af et stort hold på 14 varmemestre og en masse gårdmænd, der i fællesskab drev og vedligeholdt alle Nordens ejendomme på Bryggen, der hver som en var lejligheder dengang.

– Vi kom hinanden meget mere ved dengang, og vi samarbejdede også meget på tværs af de forskellige bygninger. Vi havde jo allesammen den samme arbejdsgiver, og vi samledes i et fælleslokale i Gunløsgade, der også var vores kantine, erindrer han og fortsætter:

– Efter Norden solgte i 2002, og alting blev til andelsboliger, er det blevet langt mere opdelt, fordi vi ikke har den samme arbejdsgiver længere. Her hos os har vi stadig et tæt samarbejde med A/B Halfdan og Saga A. Vi hjælper hinanden med forskellige opgaver, og vi spiser morgenmad og hygger sammen om fredagen. Det er et godt samarbejdsforum, men det helt store, overordnede fællesskab blandt varmemestrene er der ikke mere.

Overgangen til andelsboliger ændrede også på, hvordan den typiske bryggeboer ser ud.

– Førhen var her flere ældre, der havde boet til leje i årtier. Men samtidig var der også stor udskiftning, netop fordi der var flere lejligheder. Mange folk rykkede videre

efter to-tre år. I dag bliver de fleste boende. Der er kommet mange børnefamilier i løbet af de sidste 10-12 år, blandt andet fordi det er blevet muligt at slå lejligheder sammen, så de bliver store nok til, at man kan bo her med flere børn.

I sine 21 år på Bryggen har Leon Andreassen med egne øjne, ører og næse oplevet, hvordan bydelen har ændret sig fra industriområde til et af byens mest mondæne boligområder.

– Det har ændret sig meget, siden jeg kom hertil i 90'erne. Dengang var der stadig skinner på havnen, og man kunne lugte Sojakagen. Dengang måtte man heller ikke bade i havnen... Ikke at det stoppede os, griner han og fortsætter:

– Der var butikker alle vegne. Slagtere, fiskehandlere og andre madbutikker. Alting faktisk. I dag er det mest cafeer og restauranter, og de klumper lidt sammen i Thorshavngade, Gunløsgade, Egilsgade og det område. Det er nu også ganske hyggeligt. Det skaber noget liv i gaderne, fordi der kommer mange flere mennesker herud fra resten af byen, end der gjorde tidligere. Man kan mærke, at Bryggen er blevet mere populært, også for turister. Det så man ikke for 15-20 år siden. Hvad skulle de dog komme herud efter dengang?

SIDSTE TRAPPEVASK

Som navnet antyder, er Store Thorlakshus en kæmpe

ejendom, så Leon Andreassen og hans kollega Jimmy, der snart overtager tjansen som varmemester, har mere end rigeligt at se til.

– Særligt efter vi også fik ansvar for trappevask i alle 26 opgange. Det går der en mand af til i en hel uge. Så der er desværre noget forefaldende arbejde, vi ikke får tid til. Det kniber med at nå at luge ud i haven, og bænkene derude ser heller ikke så pæne ud lige nu.

Han sætter ellers en stor ære i at holde ejendommens ikoniske haver ud til Njalsgade.

– De blev anlagt i 1992, få år før jeg kom hertil. Før da var det asfaltgårde med hegn udenfor. Det er blevet meget flottere med haverne, og de vandt sågar en pris fra kommunen i 2003. Det har været en fornøjelse at passe dem at passe dem såvel som haverne inde i gården. Jeg har lidt grønne fingre, hvis jeg selv skal sige det. Der er ikke nogen gartnere, der kan sætte fingrene på ret meget her, griner han og tilføjer:

– Jeg kommer til at savne at se dem blomstre op, når foråret kommer.

DEN LILLE PIGE MED TOMME-STOKKEN

Mere end noget andet kommer Leon Andreassen dog til at savne de mennesker, han har lært at kende gennem årene, både kollegaer og beboere. Særligt én har gjort

indtryk på den afgående varmemester.

– Jeg har kendt Emilly, siden hun blev født. Når jeg mødte hende om morgenen, når hun var på vej i vuggestue eller børnehaven, så drillede jeg hende altid med min tommestok, prikkede lidt til hende. Det var det sjoveste, hun vidste, at se hvordan man kunne folde den ud og sammen igen. Hvis hun selv fik fat i den, så åbnede hun den... Og knækkede den, fortæller han grinende og fortsætter:

– Så måtte vi jo finde en ny. Hun bor her stadig i dag og er vel omkring 19 år gammel nu, men hun kan stadig huske tommestokken. Hende bliver det trist at sige farvel til.

Andelsboligforeningen Store Thorlakshus holder afskedsreception for Leon Andreassen den 25. august klokken 13 i gården.

Leon Andreassen kommer til at savne at se Thorlakshus' byhaver blomstre, når han går på efterløn.

Tekst: Andreas Kirkeskov
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Jeg skal bestemt ikke hjem og sidde og trille tommelfingre, klukker Leon Andreassen på 62.

Han har holdt sammen på Store Thorlakshus de sidste 21 år de sidste 21 år som varmemester i de to foreninger AB Store Thorlakshus og AB Thorlakshus og har, blandt sine mange opgaver, taget sig af de kendetegnende haver ud til Njalsgade. Men nu er det blevet tid til at trække stikket. Lidt før tid; det er helbredet. Men den underliggende årsag til, at Leon Andreassen har besluttet sig for at gå på efterløn, er, at han længe har drømt om mere tid til at dyrke sine interesser. Otiummet skal nydes til søs.

– Jeg har roet kajak, siden jeg var 11, og været eliteroer fra jeg var 17 til 50. Jeg elsker at træne og har deltaget i en del konkurrencer efterhånden. De er som regel også gået ret godt, hvis jeg selv skal sige det. Men hvis jeg stiller op, vil jeg også have en plads på podiet. En 4.-5. plads kan også gå an, men jeg vil gerne have en medalje, griner han og tilføjer:

Peter Christensen har rejst rundt i hele verden for at interviewe nogle af de journalister, der har været med til at skrive verdenshistorie. Blandt andre Bob Woodward og Carl Bernstein, der stod bag Watergate-sagen, og Lydia Cacho, der med livet som indsats afslørede en pædofilering af magtfulde mænd i Mexico. Det er blevet til bogen Scoop, der kort sagt handler om journalistik, når det er vigtigst

Når journalistik er allervigtigst

Grundig journalistik tager tid og eftertanke. To ting der ifølge Peter Christensen desværre er knappe resurser i dagens mediebillende.

af magtfulde mænd i det korrupte Mexico.

FRA FISK TIL HISTORIE

Hvad har fået bryggebo Peter Christensen, der i dag arbejder som redaktør på netmediet Zetland, til at bruge aftener, weekender og ferier gennem de seneste 10 år på at rejse rundt i verden for at interviewe andre journalister, lave meget grundig research og skrive en bog på over 300 sider? Har disse journalister nogle fællestræk? Hvordan er vilkårene for undersøgende journalistik i dag i forhold til tidligere? Og hvad er objektiv journalistik egentlig?

For at høre om bogen og få Peter Christensens svar på spørgsmålene mødes vi på en af hans stamcafeer på Bryggen, hvor han har skrevet dele af bogen.

– Jeg skrev faktisk kapitlet om Panama Papers ved bordet her bag mig, siger Peter Christensen med et smil, mens han drejer sig halvt om på stolen for at pege på bordet.

Han fortæller med en smittende begejstring om de dygtige, unge og modige journalister i bogen, der turde tale magten imod og afsløre korruption – ofte med deres egen sikkerhed som indsats. Mens han fortæller, siger han flere gange, 'det må du lige tjekke op på senere', eller, 'jeg kan lige klare tallene med dig senere', hvis han er i tvivl om detaljerne i det, han fortæller om. Der skal være styr på sagerne.

Hvad fik dig til at skrive bogen?

– Jeg var fascineret af de journalister, der skrev historier, der blev stående for eftertiden, siger Peter Christensen og fortsætter:

– Aviser er notorisk noget,

som man pakker fisk ind i dagen efter, og som bare forsvinder, men de her avis-historier var alle sammen nogle, der kom ind i historiebøgerne. Og så fascinerede selve journalisterne mig, så jeg begyndte at opsøge dem og fik meget hurtigt fat i Bob Woodward, som jeg har en fornemmelse af var den, der var årsag til, der var mange andre, der sagde ja.

Bob Woodward var sammen med Carl Bernstein de to journalister, der i 70'erne på Washington Post skrev om Watergate-sagen, der endte med, at præsident Richard Nixon måtte gå af som den første (og indtil videre eneste) amerikanske præsident i historien. Woodward og Bernsteins afsløringer blev filmatiseret med Robert Redford og Dustin Hoffman i hovedrollerne i 1976 i filmen *Alle præsidentens mænd*, der har været med til at gøre Watergate til en nærmest mytisk journalistisk bedrift. Det og så selvfølgelig at præsidenten måtte gå af.

PARAT TIL AT VÆRE HELDIG

Ud over at Woodward og Bernstein og alle de andre journalister i bogen er modige, velskrivende og ihærdige, så har de ifølge Peter Christensen også to andre fællestræk:

– Det ene er, at de er parat til at være heldige. Hvis muligheden byder sig, så er de ikke for fine til at gå hele vejen, selv om det skulle vise sig, at der ikke var noget på historien. Det kan betyde, at man bruger flere måneder, uden at det rent faktisk bliver til en historie, siger han.

Det andet fællestræk er ifølge Peter Christensen, at de har et skarpt øje for, hvad der er såkaldt objektiv journalistik. I avisartikler og tv-nyheder kan man ofte støde på to personer, der har hver sin holdning til et givent emne diskutere, hvem der har mest ret. Det kan ofte være meget underholdende, men der er sjældent nogen, der bliver klogere af det. Journalisterne i *Scoop* forsøger i stedet at finde ud af, hvad der kan bevises. Deres formål er at få fremstillet, hvad der rent faktisk er foregået.

– Men det kræver selvfølgelig dygtighed, og at man har sin dokumentation i orden. Ellers kan man blive en partisk journalist, siger Peter Christensen.

DYR JOURNALISTIK

Det kræver en del af journalisterne at lave den type undersøgende journalistik, som man kan læse om i *Scoop*. Men det kræver også en del af medierne, der skal være klar til at bruge penge på journalister, der måske ikke skriver en historie i flere måneder. Det kan være svært at prioritere, når der er røde tal på bundlinjen og faldende læsertal.

Hvordan har vilkårene for den undersøgende journalistik ændret sig fra Watergate til Panama Papers?

– Den journalistik, der bliver lavet i bogen, er noget af det dyreste, du overhovedet kan lave. Det er der selvfølgelig færre medier i dag, der har råd til, siger Peter Christensen.

Ser man på det helt lavpraktiske arbejde som undersøgende journalist, så er der ikke stor forskel på den måde, Woodward og Bernstein arbejdede i 70'erne under Watergate, og hvordan Obermaier og Obermayer arbejdede med Panama Papers. Det handler stadig om grundig research, en gennemgang af en masse dokumenter og viljen til at gå efter historien. På den teknologiske front er der selvfølgelig sket store ændringer. I stedet for opkald fra en fastnettelefon og frokostmøder med anonyme kilder i 70'erne foregår kommunikationen i dag i krypterede beskeder over nettet. Og netop internettet er en af de ting, der giver den undersøgende journalistik nye muligheder.

– Omkring 400 journalister over hele verden arbejdede på Panama Papers. Det har jo været helt utænkeligt tidligere. De her historier har bredt sig som ringe i vandet i et omfang, som man slet ikke kunne med national journalistisk dækning, siger Peter Christensen.

DET MEST MENINGSFYLDTE

Bogen har fyldt meget i Peter Christensens liv de seneste år, og han har ikke nogen konkrete planer om en ny bog – endnu.

– Jeg har elsket at have det som et projekt ved siden af mit arbejde. Det er måske også derfor, det har taget lidt længere tid, end det burde. Jeg har haft mindre travlt med, at det skulle ende som en bog, fordi det har været noget af det mest meningsfyldte, jeg kommer til at beskæftige mig med som skribent. Kombinationen af verdenshistorie, journalistik og litterær fortælling – jeg kan ikke forestille mig ret meget, der interesserer mig mere end den cocktail. Så på den måde har det været fantastisk at skrive bogen, siger han.

Han er dog glad for, at bogen er blevet færdig, og han har nydt, at læsere har henvendt sig til ham om bogen.

– Noget af det, jeg har bestræbt mig på, er, at historierne nu bliver stående for anden gang, kan man sige. Den er både til unge mennesker, der støder på historierne for første gang, og til et lidt ældre publikum, der kan genopleve historierne eller få nogle nuancer med, som de ikke kendte til i forvejen.

Bryggebladets læsere kan købe en signeret udgave af bogen i Kirkegaard's Antikvariat på Islands Brygge 25 til en favorabel pris.

Om Peter Christensen

- ✦ Redaktør på Zetland og tilknyttet dagbladet Politiken som anmelder.
- ✦ Har tidligere været redaktør på Gyldendal, skrevet for Euroman og været litteraturredaktør, kritikredaktør og New York-korrespondent på dagbladet Politiken.
- ✦ Uddannet cand. mag. i dansk og film- og medievidenskab.
- ✦ Har boet på Bryggen i 15 år.
- ✦ Gift og har to børn.

Tekst: Kenneth Dürr
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Hej. John Doe her. Interessert i data? Jeg deler gerne.

Denne besked modtog den tyske journalist ved *Süddeutsche Zeitung* Bastian Obermayer en sen aften i 2015 fra en anonym afsender. Han var straks nysgerrig, og efter nogle beskeder frem og tilbage modtog han verdens største journalistiske læk, der senere er blevet kendt som Panama Papers.

Sammen med kollegaen Frederik Obermaier dykkede han ned i lækket, der afslørede flere internationale politikere og sportsstjerner brug af skattely. Det fik de to journalister til at tage kontakt til et internationalt netværk af undersøgende journalister, der også gik ind i sagen. Omkring 400 journalister i mere end 80 lande arbejdede derefter på Panama Pa-

pers. To dage efter, afsløringerne blev offentliggjort i 2016, valgte den islandske statsminister Sigmundur David Gunnlaugsson at trække sig, og for få uger siden gik Pakistans premierminister Nawaz Sharif af på baggrund af de lækkede filer i Panama Papers.

Det er en af de historier, man kan læse i Peter Christensens bog *Scoop*, der har undertitlen 'Fra Watergate til Panama Papers – nedslag i journalistikkens verdenshistorie'. Bogen fortæller om nogle af verdenshistoriens største journalistiske afsløringer baseret på interviews med journalisterne selv og med de personer, der har været involveret i sagerne på den ene eller den anden måde. Blandt andet Seymour Hersh's afsløring af massakren i den vietnamesiske landsby My Lai begået af amerikanske soldater, David Rohdes afsløring af massegravene ved Srebrenica under den jugoslaviske borgerkrig og Lydia Cacho's afsløring af en pædofilering

Chefens 25 år med rødderne på Islands Brygge

Første august var der lige pludselig gået 25 år, siden lederen af Bryggens Børne- og Ungdomscenter Lars Munkedal for første gang trådte ind ad døren. Nogle af klubbens medlemmer tror, det er ham, der ejer klubben – andre kalder ham YO – og for de fleste er han Chefen.

stilling, og jeg var inde over de fleste sportsaktiviteter. Hver aften var der sort af unge, som spillede bordtennis og billard. Nu er det jo mere computerne, der trækker. Medlemmerne kæmper om pladserne ved de 12 computere, klubben har til rådighed.

HER KOMMER CHEFEN

Lars Munkedal er uformelt klædt i korte bukser og T-shirt, han har halskæde på og et stort armbandsur. Han er meget, meget korthåret.

Hvad kalder børnene dig?

Lars Munkedal ser en anelse overrasket ud, men griner og siger: Dem der kan huske, hvad jeg hedder, siger Lars, men de fleste siger Chefen. Når jeg går gennem huset, siger de, nu kommer Chefen, og så er der lidt mere stille.

På væggen bag ham hænger et fint lille billede, det er fra Philippa og Mathilde; det er til YO.

Ja, det er der også nogle, der kalder mig, det er på grund af min tøjstil – det er jo det, der er det sjove, det er sjovt, at børnene ser forskelligt på det.

– Når jeg kommer, er der en anden respekt. Jeg er lederen, og nu falder det mig naturligt, men det var ikke naturligt for mig at være leder – og jeg ville slet ikke i udgangspunktet. Jeg ville ikke være leder, fordi forældrene var nogle farlige nogle, jeg ikke ville stå ansigt til ansigt med, men da vi var i et lederskifte, opfordrede personalet mig til at blive leder – og det har jeg været nu i 12 år, og forældrene er jo sådan set ikke så farlige, som jeg troede.

BØRN HAR DET IKKE GODT

På spørgsmålet, om børn har det godt i dag, svarer Lars Munkedal uden betænkningstid:

– Nej, det synes jeg egentlig ikke. I dag synes jeg, det helt store problem er, at børnene går for længe i skole. Børnene kommer først her ned klokken 14, og vi lukker klokken 17. Nogle kommer først klokken 15:30. Hos os

er der en del børn, der kommer bare for at slappe af og lade op. Klubben er det eneste sted, hvor de kan være sig selv og gøre, hvad de har lyst til. Når de kommer hjem, er der pligter derhjemme, og måske skal de også gå til et eller andet senere på dagen, hvor andre bestemmer, hvad de skal gøre.

– Jeg synes ikke, børn har et godt liv i dag, i forhold til hvad de har haft. De har slet ikke nok fritid, der er for mange krav. Henede kan man komme og gøre, lige hvad man vil. Skoledagen er for lang, siger Lars Munkedal og fortsætter:

– Den læring, vi kan give, er der ikke plads til længere. Før skolereformen kunne børnene være med til for eksempel alt, hvad der foregik omkring en hest, de kunne fodre, strigle og rense hove. I dag må vi gøre det hele klart, så de kan nå det vigtigste for dem, at få en ride-tur, men det andet mangler jo. Det gælder også for vores smådyr. Der er ikke tid til at gøre det, vi gerne vil. Og dyrene betyder rigtig meget for mange af børnene.

99 procent af vores medlemmer kommer fra Skolen på Islands Brygge; jeg ville gerne kunne sige, at det er på grund af mig, men det er fordi, skolen er blevet så stor – og vi har superaktiviteter, klatrevæggen, vores dyr og naturen.

PLADSMANGEL

For 12 år siden var der 194 børn i de lokaler, vi stadigvæk har. I dag er vi 470 børn plus 80 i ungdomsklubben – og det er en udfordring. Vi klarer det, fordi vi har så gode udendørsfaciliteter, og fordi det er en klub, så mange af børnene kan klare sig selv, og så kommer de ikke alle sammen på samme tid.

BRÆTSPIL, BILLARD OG DART

Klubben tilbyder et væld af aktiviteter – men en sikker storsællert er computerne.

– Men, vi er ved at trække de gamle ting tilbage. Vores omdrejningspunkt i cafeen er billard og dart; og jeg har ansat en brætspilsnørd, som

Tekst: Marianne Barfod
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Selv er han bare virkelig glad for sit job med bydelens børn og unge. Den forhenværende speedway-kører har aldrig fortrudt, at han stillede benzinfæserne og byttede dem ud med børn og unge – og dog. Adgangsbilletten til et job i ungdomscentret var netop, at klubben manglede en medarbejder til motorcross-afdelingen.

Lars Munkedal, 50, er uddannet bilmekaniker og tog som nyuddannet mekaniker til England, hvor han havde fem spændende år som professionel speedwaykører. Det kom ikke fra fremmede, hans far havde en motorcrossforretning i Vanløse, og det var også via farens forretning, at der i 1992 åbnede sig en jobmulighed for den hjemvendte speedwaykører.

Klubben på Islands Brygge manglede en medarbejder, der kunne tage sig af klubbens motorcrossafdeling. Et job med et perfekt match – og 25-årige Lars

Munkedal glædede sig til at gå i gang. Det blev en bagvendt start, kælderens, hvor motocrossafdelingen holdt til, var brændt ud og skulle renoveres fra bunden. Held i uheld, det blev Lars Munkedals mulighed for at indrette kælderen helt forfra efter sit eget hoved.

TEKNOLOGIEN OVERTAGER

Det blev til 14 år i kælderen, og Lars Munkedal har lært utallige drenge og piger at skille og samle en knallert fra bunden og få den til at køre.

I dag er de unge ikke interessererede i knallerter og motorcross, og det er computeres skyld, mener Lars Munkedal, de sluger alt for meget tid fra de store unge – og måske også tålmodighed.

– Jeg var jo ikke kun i kælderen, jeg var både i fritidsklubben og i ungdomsklubben. Jeg sad i døren og var bussemand – dengang var der en del unge i området, vi ikke ville have ind, så alle børn og unge skulle vise deres medlemskort med billede, før de kom ind.

Min stilling var en fuldtids-

trækker ungerne væk fra computerne. Børnene sidder for meget bag en computer, og det er fint nok, de lærer en masse, men det er både godt og nødvendigt, at de bruger hovedet på en anden måde – og børnene er vilde med at spille brætspil.

– Vi har også rykket på at få dem til at bevæge sig mere. Vi har ansat en specialist til vores klatrevæg, og der hænger altid medlemmer på den. Jeg var selv med til at bygge den i 1994, og det var mig, der klatrede op og satte skiltet på øverst, det kan jeg ikke mere, jeg er blevet for tung.

FOR MANGE REGLER

– Vi har både en cafe og en kiosk, men det er ingenting mod, hvad vi havde i gamle

dage. I gamle dage havde vi alt! Vi havde varme retter, og børnene kunne for eksempel lave sig en amerikansk isvaffel og købe slik og lækkerier i kiosken. I dag må vi ikke have noget, der er usundt. I dag skal det være sundt – og det er synd og skam. Det skal altså være sjovt at gå i klub, og konsekvensen er, at medlemmerne bare går over i Netto og køber det, de vil have. Men det må de ikke tage med ind i klubben, så står de uden for klubben; og vi ved ikke, hvad de smider i hovedet. Før i tiden kunne vi ringe til forældrene og sige, at vi syntes, at Peter spiste for mange chips. Men det er sådan, politikerne vil have det, siger Lars Munkedal.

Der er dog stadig mulighed for at købe sig et måltid

i cafeen, som hver dag har frisklavet mad på menuen til mellem 10 og 15 kroner. Og der er bud efter noget at spise, børnene er sultne, når de kommer i klubben efter skoletid.

EN ANDEN VERDEN

Ude bag klublokalerne åbner sig en verden af mange mindre huse – her bor dyrene. Slanger, hamstre, skildpadder, en tyknavet gris, fritter og ikke mindst to kænguruer og hestene, selvfølgelig. Alle dyrene er kæledyr og kan håndteres af børnene, som hjælper med pasning og omsorg, men det overordnede ansvar har specialuddannede voksne.

– Vi gør os umage med at holde en høj standard på alle niveauer. Og vi gør meget ud

af at sørge for velfærd for dyrene.

Og hvis man ikke er så interesseret i dyr, er der en minimotorcrossbane, en bålplads og bare rigtig god plads til at være udenfor.

– Børnene nyder at være ude her. De allerfleste bor jo i lejlighed, og de synes, det er dejligt at være her. Det er jo utroligt, at vi er så tæt på København, siger Lars Munkedal.

50 ÅR NÆSTE ÅR

I 2018 fylder klubben 50 år. Den startede i midlertidige bygningerne, og klubben bor stadigvæk i de samme bygninger.

– Der er behov for en klub som den her – absolut også om 10 år – og jeg håber, at vi har bedre lokaler, for det trænger vi til. Det vil være

en kæmpe fadæse, hvis ikke der er sådan et tilbud til de unge. Det er et must!

– Nogle af de børn jeg havde, da jeg startede, har deres børn i klubben nu – det synes jeg er herligt. Det kan godt være, at jeg ikke kan huske alle navne på tidligere medlemmer, men jeg kan huske dem, og i dag er der to tidligere medlemmer, som har skabt virksomheder inden for rengøring og service, som arbejder i klubben.

– I det hele taget kunne jeg godt tænke mig, at flere af de gamle medlemmer kiggede fordi, siger Chefen.

Lars Munkedal ville ønske, at politikerne ville blande sig uden om, om han langer softice eller selleri over desken i klubbens café.

KØB DIN
BILLET PÅ
K-I-B.DK

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

25.-27. SEPT
KULTURHAVN
FESTIVAL

KONCERTER

17. AUG. KL. 20.30

KLUB GEYSER:

EMILIE SCHIØTT // SPARE SKIN //
BEACON HOUSE // ROSARIO SMOWING

ENTRÉ: 50 KR.

(STUDERENDE/PENSIONISTER: 30 KR.)

18. AUG. KL. 16.30

GEYSER BY THE SEA:

GINE BRYLD M. BAND //
ROSARIO SMOWING (ARG)
NYD EN SOMMERSTUND I BRYGGENS
EGEN FREDAGSBAR-OASE LIGE VED VAND-
KANTEN MED GRATIS FYRAFTENSKON-
CERTER.

21. AUG KL. 20.00

OSCAR MUKHERJEE BAND

GRATIS

9. SEPT KL. 21.00

JESPER HEDEGAARD 'SOUND
OF BRAZIL' FEAT SIDIEL VIEIRA
& CELSO DE ALMEIDA

ENTRÉ: 100 KR. I FORSALG PÅ K-I-B.DK /
120 KR. I DØREN

21. SEPT. KL. 21.00

CHIEF 1 + BAND

HITMAGER OG LIVSKLOG SANGSKRIVER
GÆSTER KULTURHUSET

ENTRÉ 125 KR. + GEBYR

30. SEPT. KL. 21.00

POUL HALBERG & FRIENDS

LEGENDARISKE EVERGREENS FRA GUITAR-
ISTEN OG SANGSKRIVEREN POUL
HALBERG

ENTRÉ 200 KR. + GEBYR

BØRN & UNGE

3. SEPT. KL. 13.00

DM I BEATBOX JUNIOR

KOM MED TIL JUNIORMESTERSKABET I
BEATBOX 2017!

ENTRÉ: 80 KR. I FORSALG PÅ K-I-B.DK /
150 KR. I DØREN

9. SEPT. KL. 12.00

KENDAMA PÅ
BRYGGETRAPPEN

VILDE LEGE OG KONKURRENCER MED
KENDAMA. VI SLUTTER DAGEN MED VILDE
OPVISNINGER MED NOGLE AF DE
DYGTIGSTE SPILLERE I DK.

SE HELE PROGRAM PÅ K-I-B.DK/GRATIS

10. SEPT. KL. 10.00 - 10.45

BØRNEJAZZKLUBBEN

KRIBLE KRABLE LEGEKONCERT

LEG I DET HØJE GRÆS, BLANDT MYRER,
EDDERKOPPER OG SOMMERFUGLE.
LISE STEFFENSEN: BIDRONNINGEN.
TROELS ALSTED: GUITARGRÆSHOPPEN.

ALDER: 0-3 ÅRIGE / ENTRÉ: 60 KR.

MEDL. AF BJK 30 KR. I FORSALG

24. SEPT. KL. 13.00

TEGNEVÆRKSTED:

KUK I STORBYJUNGLEN!

KOM OG VÆR MED TIL AT TEGNE OG FAN-
TASERE FRIT, I EN VERDEN HVOR ALT KAN
SKE. AL BALLADEN STYRES MED KÆRLIG
HÅND AF ILLUSTRATOR IB-K. WORKSHOP-
PEN ER FOR TEGNELYSTNE UANSET EVNER
I ALLE ALDRE.

ENTRÉ: 30 KR. TILMELDING PÅ K-I-B.DK

GODT & BLANDET

20. AUG. KL. 10.00 - 17.00

LOPPEMARKED PÅ BRYGGEN

HYGGELIGT UDENDØRS LOPPEMARKED
LANGS BRYGGENS HAVNEFRONT OG

RUNDT OM KULTURHUSET.

FRI ENTRÉ / UDSOLGT AF STADEPLADSER

22. AUG. KL. 18.30

DANS PÅ BRYGGEN: CHACHA

UNDERVISNING: 18.30

SOCIAL DANS: 19.30

ENTRÉ: 40 KR. / 25 KR. FOR STUDERENDE
OG PENSIONISTER

23. AUG. KL. 18.00

FÆLLESMIDDAG PÅ BRYGGEN

1 DAGENS RET + VIN: 100 KR.

KUN MAD: 75 KR.

BØRN MELLEM 5 - 12 ÅR SPISER MED TIL
HALV PRIS.

TILMELDING; SEND EN MAIL TIL
BRYGGEMIDDAG@GMAIL.COM SENEST
DAGEN FØR.

2. SEPT.

BRYGGENS FØDSELSDAG

5. SEPT. KL. 17.00 - 18.00

ADVOKATVAGTEN

GRATIS JURIDISK RÅDGIVNING.

I LOKALET MIDTSKIBET

7. SEPT. KL. 20.30

LAMA IMPROTEATER

GAKKET IMPROTEATER

GRATIS

FASTE LEGESTUER

ONSDAGE KL. 13.00 - 15.50

ÅBEN LEGESTUE

MED SUNDHEDSPLEJERSKERNE

GRATIS OG UDEN TILMELDING

TORSDAGE KL. 13.00 - 15.00

FARS LEGESTUE

ÅBEN LEGESTUE FOR FÆDRE OG DERES
BABYER.

GRATIS OG UDEN TILMELDING

K-I-B.DK

